

РЕШЕНИЕ

№ 21912

гр. София, 31.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6469** по описа за **2024** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Х. И. Г., с адрес: [населено място], против Решение № 2314 от 16.05.2024 г., НО, 109-ти състав, постановено по нахд. № 2227 по описа на Софийски районен съд съда за 2024 г.

Касаторът обжалва решението на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 11-01-796/18.12.2023 г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция /АДФИ/, [населено място], с което на основание чл. 247, ал. 1, във вр. с чл. 261, ал. 2 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/, ѝ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева за нарушение на чл. 2, ал. 2 от ЗОП.

Излагат се твърдения, че така постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно и се иска от съда да отмени решението на Софийски районен съд и да отмени издаденото наказателното постановление.

В проведеното по делото пред настоящата инстанция съдебно заседание касаторът се явява лично, като поддържа жалбата.

Ответникът по касация се представлява в съдебно заседание от юриск. М., която изразява становище по жалбата, счита същата за неоснователна и претендира разноски.

Участващият в делото прокурор от Софийска градска прокуратура счита, че по

същество жалбата е неоснователна.

Пред съдебната инстанция не е направено искане за събиране на доказателства и такива не са приети.

Настоящият съдебен състав след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

В законоустановения срок е подадена касационната жалба от наказаното дружество, което е процесуално легитимирано лице, поради което жалбата е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Настоящият състав на съда намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и при липса на съществено нарушение на процесуалните правила.

В мотивите на така постановеното решение районният съд е приел, че адм. – наказващият орган не е допуснал съществено нарушение на адм.-производствените правила и в съответствие с материалния закон.

Настоящият съдебен състав напълно споделя изложените в процесното решение изводи, относно наличие на осъществен състав на нарушение на чл. 2, ал. 2 от ЗОП, която е правилната квалификация на описаното изпълнително деяние.

Оспореният правораздавателен акт не страда от твърдените пороци в касационната жалба.

От фактическа страна въззивният съд е приел за установена описаната в АУАН и НП фактическа обстановка - на посочените в същите място и дата касаторът, в качеството на директор на Д. „ИПОП“ – длъжностно лице по чл. 7, ал. 1 от ЗОП, е включила в процедура по ЗОП изискване към участниците, с което е ограничена конкуренцията, като е дадено необосновано предимство и необосновано е ограничено участието на стоп. субекти в общ. поръчка. Въз основа на съставения акт, при идентично описание на нарушението и посочване на правната му квалификация е издадено обжалваното НП, с което е ангажирана отговорността на нарушителя.

Въззивният съд е приел съставянето на АУАН и издаването на НП от компетентни органи.

Съдът, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства приема за установена по делото фактическата обстановка, описана в наказателното постановление като се позовава както на събраните в адм.-наказателното производство писмени доказателства – горепосочения АУАН и на гласните доказателства, събрани в хода на съдебното дирене. При така установената по делото фактическа обстановка районният съд приема за установено, че нарушителят е осъществил състава на посоченото нарушение. Като е достигнал до този правен извод, въззивният съд правилно е приложил материалния закон при точно спазване на процесуалните правила като липсва касационно основание за отмяна на процесното решение.

В преценката на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства, въззивният съд правилно и в съответствие с логическите и опитните правила достига до правно обосновани фактически изводи за правно значимите по отношение на спора юридически факти. Тези изводи напълно се споделят от настоящия съдебен състав.

Подробно и аргументирано е отговорено на възраженията на жалбоподателя, наведени с подадената жалба. Тези доводи на съда се споделят напълно от настоящата инстанция, която от своя страна също така ги намира за неоснователни. В АУАН и в НП правилно са посочени основните нарушени норми и е налице точно описание на нарушението от фактическа страна, вкл. и по отношение на неговата дата. Въззивният съд е изложил подробни и правилни съображения защо кредитира показанията на свидетеля - актосъставител, които са подробни и обективни, съответстващи на писмените доказателства.

Изложените възражения в кас. жалба са изцяло неоснователни. Съставът на нарушението по чл. 2, ал. 2 от ЗОП е осъществен от касатора, като на практика този факт не се оспорва до делото. Що се касае за наличие на специална норма на чл. 52, ал. 2 от ЗОП, то това е привързваща норма, която всъщност е посочена от адм. наказващия орган в НП в обстоятелствената част на НП, като не е сериозно ограничено правото на защита на нарушителя и липсва съществено нарушение на адм.-производствените правила в тази посока.

Решението е правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с процесуалния и материалния закон, поради което следва да бъде оставено в сила.

Следва да се присъдят разноски за юриск. възнаграждение на ответника, с оглед изхода на спора и своевременното искане, в размер на 80 лева.

Водим от горното, Административен съд – София – град, 4-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2314 от 16.05.2024 г., НО, 109-ти състав, постановено по нахд. № 2227 по описа на Софийски районен съд съда за 2024 г.;

ОСЪЖДА Х. И. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място] ДА ЗАПЛАТИ на Агенция за държавен финансов контрол /АДФИ/, [населено място], сума в размер на 80 /ОСЕМДЕСЕТ/ лева разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.